

ΤΟ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΡΟΚΥΛΙΩΤΩΝ
“ Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ”

Είμαστε εις το «εμείς» και όχι εις το «εγώ». Και εις το εξής να μάθωμεν γνώσ' αν θέλωμεν να φτιάσωμεν χωρίον, να ζήσωμεν όλοι μαζί

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 121 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2010 • Τηλ. & Fax: 210 7654 555 • ΓΡΑΦΕΙΑ: Λ. ΚΑΡΕΑ 106, Τ.Κ.: 162 33
www.krokilio-makryiannis.gr • e-mail: katafygio@krokilio-makryiannis.gr, syllogos@krokilio-makryiannis.gr

Μια καλημέρα απ' το χωριό, που είναι ρημαγμένο. Φεύγει κι ο Δήμος τελικά, και είναι λυπημένο. Αυγέρως

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΕΣ

Η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου θα γίνει τη **Κυριακή 6 Φεβρουαρίου 2011** στη στέγη του Συλλόγου, Λεωφόρος Καρέα 106, στις **10 π.μ.** Το πρώτο θέμα θα είναι όπως πάντα ο οικονομικός απολογισμός. Το άλλο μεγάλο θέμα είναι τα μεγάλα Μακρυγιάννεια του 2011. Το θέμα αυτό αν γενικευθεί άπτεται της λειτουργίας, ακόμα και της ύπαρξης του Συλλόγου. Η αδιαφορία που οδήγησε, πριν δυο χρόνια το Σύλλογο στο κατώφλι του Πρωτοδικείου συνεχίζεται, ελαφρά μειωμένη από τότε, και σήμερα. Η λειτουργία του Συλλόγου έχει φτάσει σε οριακό σημείο. Οι ελάχιστοι που ασχολούνται με το Σύλλογο εισπράτουν πολλά μπράβο αλλά καθόλου βοήθεια. Η κατάσταση

αυτή, όσο και αν συνεχισθεί, έχει ημερομηνία λήξης. Στη Συνέλευση θα αποφασίσουμε αν θέλουμε Μακρυγιάννεια. Αν τα μέλη αποφασίσουν θετικά θα τους ζητηθεί να αναλάβουν να οργανώσουν και να εκτελέσουν συγκεκριμένα έργα. Αν, όπως συμβαίνει μέχρι σήμερα, γίνει ανάληψη έργου και μετά αδιαφορία θα ακυρώνεται η συγκεκριμένη δραστηριότητα. Το Δ.Σ. ζητά την ανάληψη ευθυνών από τα μέλη του. Τονίζουμε εδώ ότι αυτό δεν είναι υποχρεωτικό νομικώς. Απλώς αν θέλουμε Σύλλογο αλλά χωρίς να συμμετέχουμε, μόνο να χειροκροτάμε από μακριά, εμάς μας φαίνεται σαν μορφή υποκρισίας. Μετά θα γίνουν, αν υπάρξουν υποψηφιότητες, εκλογές για την ανάδειξη νέου

Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου. Η παρουσία των μελών είναι σημαντική αν θέλουμε να υπάρξει συνέχεια. Υποψηφιότητες υποβάλλονται σε οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου με οποιοδήποτε τρόπο, τηλεφωνικά ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Δεν συστήνουμε το φάξ γιατί δεν έχουμε υπεύθυνο στέγης, όπου βρίσκεται το φάξ, και είναι δύσκολο να πηγαίνουμε εκεί συχνά. Οι υποψηφιότητες υποβάλλονται μέχρι και τις 4 Φεβρουαρίου 2011. Ένας ακόμη «γλυκός» λόγος να είμαστε στη Γενική Συνέλευση είναι ότι θα κόψουμε τη βασιλειοπιτά μας, για να πάει καλά η χρονιά για το Σύλλογο. Σας περιμένουμε όλους.

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις αυτοδιοικητικές εκλογές του Νοέμβρη και του «Καλλικράτη» στο Δήμο Δωρίδος, που ανήκει τώρα το Κροκύλειο, πλειοψήφησε ο συνδυασμός του κ. Γεωργίου Καπετζώνη. Δεύτερος ήρθε ο συνδυασμός του κ. Αναστασίου Παγώνη. Στο χωριό μας εκλέχτηκε αντιπρόσωπος Τ. Δ. ο κ. Δημήτριος Α. Μπαρμπούτης. Οι υποψήφιοι αντιπρόσωποι Τ.Δ. των άλλων συνδυασμών, που δεν εκλέχτηκαν, ήταν ο Κωνσταντίνος Ν. Αυγερόπουλος και η Παναγιώτα Παπανδρέου. Στους εκλεγμένους, συμπολίτευση και αντιπολίτευση, εκτός από τα συγχαρητήριά μας, ευχόμαστε να παράγουν ποιότητα και ποσότητα έργου. Ως Σύλλογος προσδοκούμε σε στενή θετική συνεργασία καλύτερη από αυτή που είχαμε με το προηγούμενο Δήμο. Παρακάτω ακολουθούν κάποια μηνύματα που μας έστειλαν και που τα παρουσιάζουμε αυτούσια:

1) Απόσπασμα από το πρακτικό 13/4-12-2010 της συνεδρίασης του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Βαρδουσιών με θέμα «Λήξη δημοτικής περιόδου και τέλος εργασιών του Δημοτικού Συμβουλίου Βαρδουσιών».

Γ. Ράπτης Αντιδήμαρχος.

Κυρία πρόεδρε, κύριε Δήμαρχε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι το σημερινό συμβούλιο είναι το τελευταίο συμβούλιο του Καποδιστριακού Δήμου Βαρδουσιών διότι όπως όλοι γνωρίζουμε μετά τη ψήφιση του Καλλικρατικού νόμου συνενωθήκαμε στο νέο Δήμο Δωρίδας και έτσι τελειώνοντας τα δώδεκα χρόνια λειτουργίας του Καποδιστριακού Δήμου Βαρδουσιών στον οποίο συμμετείχα και τα δώδεκα χρόνια σαν Δημοτικός Σύμβουλος. Θέλω από αυτό εδώ το βήμα να ευχαριστήσω όλους τους δημότες του Δήμου Βαρδουσιών και ειδικότερα αυτούς

που με τη ψήφο τους με εξέλεξαν και τα δώδεκα χρόνια δημοτικό σύμβουλο. Να ευχαριστήσω τον πρώην δήμαρχο Βαρδουσιών Βασίλη Γρηγοράκη, τον σημερινό δήμαρχο Βασίλη Νικολέτο, να ευχαριστήσω όλους εσάς τους δημοτικούς συμβούλους και όλους τους απερχόμενους, να ευχαριστήσω τους τοπικούς προέδρους και τα μέλη των τοπικών συμβουλίων και των 13ων χωριών όλης της δωδεκαετίας, να ευχαριστήσω όλους τους υπαλλήλους του Δήμου, μόνιμους και συμβασιούχους για την άριστη συνεργασία που είχαμε και τα δώδεκα χρόνια. Τελειώνοντας θέλω να ευχηθώ στον νέο Καλλικρατικό Δήμαρχο Γιώργο Καπετζώνη και σε όλη τη νέα δημοτική αρχή του Δήμου Δωρίδας καλή επιτυχία στο έργο που από την 1-1-2011 θα αναλάβουν. Εγώ όπως όλοι σας γνωρίζετε τελειώνοντας ο Δήμος Βαρδουσιών αποφάσισα ύστερα από είκοσι οκτώ συνεχή χρόνια αιρετός στην Τοπική Αυτοδιοίκηση Πρόεδρος και Σύμβουλος να αποσυρθώ. Σας ευχαριστώ όλους.

2) Αγαπητοί συγχωριανοί σας ευχαριστώ όλους σας για τη ψήφο εμπιστοσύνης που δείξατε στο πρόσωπό μου στις αυτοδιοικητικές εκλογές της 7ης Νοεμβρίου 2010 στο χωριό μας. Πέρα από προσωπικά συμφέροντα αλλά με κύριο γνώμονα και μόνο το καλό του χωριού μας υπόσχομαι ότι θα φροντίσω να φανώ αντάξιος των προσδοκιών σας. Σας ευχαριστώ όλους που με στηρίζατε με αγάπη και εκτίμηση. Καλώ επίσης τους συνυποψήφιους των άλλων συνδυασμών να συμπορευτούμε σε μια κοινή πορεία για το καλό του χωριού μας.

Με εκτίμηση

Δημήτριος Αθ. Μπαρμπούτης
Εκπρόσωπος Τ.Δ. Κροκυλείου

3) Αγαπητοί συγχωριανοί

Αισθάνομαι την ανάγκη να εκφράσω δημόσια τις θερμές μου ευχαριστίες, σε όσους με στηρίξαν με την ψήφο τους, στις εκλογές της 7ης Νοεμβρίου. Η στήριξή σας με ενδυναμώνει για κάθε παραπέρα στόχευση και επιδίωξη. Ακόμα θέλω να ευχαριστήσω και όσους δεν με ψήφισαν, (καθώς και τους υποψήφιους των άλλων συνδυασμών), αλλά είχαν καλόπιστη κριτική απέναντί μου. Στις εκλογές αυτές αγωνίστηκα με ήθος, εντιμότητα και υπευθυνότητα και προσπάθησα να σας κάνω γνωστές τις απόψεις μου και τις ιδέες μου. Θέλω να σας διαβεβαιώσω, ότι θα αγωνιστώ, για ένα καλύτερο μέλλον του χωριού μας, στο οποίο μόνιμα κατοικώ και ότι θα είμαι διαθέσιμος σε όλους τους συγχωριανούς ανεξαιρέτως. Θα πορευτώ έχοντας ως παρακαταθήκη τα λόγια του συμπατριώτη μας Στρατηγού Μακρυγιάννη: «...Είμαστε εις το «εμείς» και όχι εις το «εγώ». Και εις το εξής να μάθωμεν γνώσ' αν θέλωμεν να φτιάσωμεν χωρίον...». Επίσης να συγχαρώ, το νέο Δήμαρχο κ. Γεώργιο Καπετζώνη, και τους συνεργάτες του, και να τους ευχηθώ καλή επιτυχία στο έργο τους. Μέσα από τα βάθη της καρδιάς μου ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Κώστας Αυγερόπουλος

ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ ΤΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ!

**ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΤΕ, ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΙΣ ΑΠΟΚΡΙΕΣ
5 - 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011.
ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΣΤΙΣ 6 ΓΛΕΝΤΙ ΣΤΟΝ ΞΕΝΩΝΑ.
ΠΙΘΑΝΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ!**

**ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΥΧΕΤΑΙ
ΣΤΟΥΣ ΚΡΟΚΥΛΙΩΤΕΣ**

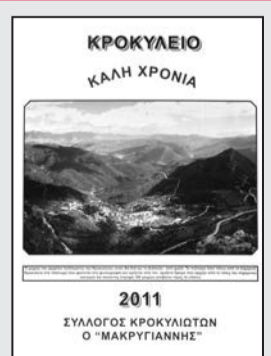
**ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ.
HAPPY NEW YEAR
PROSPERO AÑO NUEVO**

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

Ο Σύλλογος κυκλοφόρησε και φέτος ημερολόγιο. Έχει θέμα τα αρχαία μας και είναι διαστάσεων 24x34 εκατοστών. Για να μειώσουμε το κόστος κάναμε την ηλεκτρονική επεξεργασία μόνοι μας. Πληρώσαμε μόνο τα τυπογραφικά. Παρόλα αυτά όμως το κόστος είναι μεγάλο και για να αποσβεσθεί πρέπει να πουληθούν πάνω από εκατό ημερολόγια. Πρέπει όλοι ν' αγοράσουμε. Θα υπάρχει στη Γενική Συνέλευση και στο γλέντι τις απόκριες στο χωριό. Επίσης για να το προμηθευ-

τείτε νωρίτερα μπορείτε να τηλεφωνήσετε στα μέλη του Δ.Σ. για να βρεθεί ένας τρόπος παραλαβής. Η τιμή του ημερολογίου είναι δέκα ευρώ.

Εικ. 1. Το εξώφυλλο του ημερολογίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ο Δημήτρης Βενιζέλος του Αθανασίου και η Αμαλία Αναγνωστοπούλου του Κων/νου απέκτησαν αγοράκι στις 13 Νοεμβρίου 2010.

Ο Χάρης Κουτσούκος και η Μαρία Ελέζογλου απέκτησαν κοριτσάκι στις 29 Νοεμβρίου 2010.

Ο Αχιλλέας Μαγούλας και η Ευγενία Κωνσταντινοπούλου απέκτησαν κοριτσάκι στις 2 Οκτωβρίου 2010.

Το Δ.Σ. εύχεται να τους ζήσουν τα νεογέννητα.

ΒΑΦΤΙΣΕΙΣ

Ο Δημήτρης Καινούργιος και η Δήμητρα Ράπτη, βάφτισαν το κοριτσάκι τους στις 21 Νοεμβρίου 2010 στον Ι. Ν. Αγίου Γερασίμου Ζωγράφου και του έδωσαν το όνομα Αιμιλία.

Το Δ.Σ. εύχεται να ζήσει η νεοφώτιστη.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η Κατερίνα Ζωγράφου του Παναγιώτη εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Πειραιά στη Σχολή Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών. Η Παναγιώτα Καρκαβίτσα του Θανάση εισήχθη στα ΤΕΙ Λάρισας στο Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων. Το Δ.Σ. τους εύχεται καλές σπουδές.

ΠΕΝΘΗ

Στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 απεβίωσε στο Montreal του Canada, ο Παναγιώτης Κουφός σύζυγος της Ντίνας Σαϊτή (Καφρίτσα). Η νεκρώσιμος ακολουθία και η ταφή έγιναν στο Montreal του Canada.

Στις 24 Σεπτεμβρίου 2010 απεβίωσε στην Αθήνα η Βασιλική Π. Παγώνη. Η νεκρώσιμος ακολουθία και η ταφή έγιναν την επομένη στο Κροκύλιο.

Βασιλική Π. Παγώνη

Στις 17 Οκτωβρίου 2010 έφυγε από κοντά μας, σε ηλικία 84 ετών, για το αιώνιο ταξίδι ο Ιωάννης Τσαγκουρνός, σύζυγος της Μαρίας Κ. Μπακαρέζου, που γεννήθηκε στη Σκαλούλα Δωρίδος στις 5/2/1927. Η νεκρώσιμος ακολουθία και η ταφή έγιναν στο κοιμητήριο του Δήμου Χαλανδρίου και στις 21/11/10 έγινε το 40νθήμερο μνημόσυνο.

Το Δ.Σ. εκφράζει τα συλλυπητήριά του στις οικογένειες των εκλιπόντων.

Ιωάννης Τσαγκουρνός

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Για τους σκοπούς του συλλόγου προσέφεραν:

Ο Χάρης Κουτσούκος 100,00 €
Στη μνήμη Ιωάννου Τσαγκουρνού η σύζυγός του Μαρία Τσαγκουρνού 70,00 €

Το Δ.Σ. του Συλλόγου τους ευχαριστεί για την προσφορά τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Για τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου προσέφεραν:

Ανθούλα Παναγιωτοπούλου 200,00 €
Στη μνήμη Δημητρίου Μπρούμα, αντί στεφάνου
Χαράλαμπος Δ. Μπρούμας 100,00 €
Γεώργιος Δ. Μπρούμας 100,00 €
Λεωνίδας Δ. Μπρούμας 100,00 €
Άννα Τσακίρη 100,00 €
Οικογένεια Βασιλικής Δ. Σαϊτή 100,00 €
Οικογένεια Ελένης Κιούση 50,00 €
Οικογένεια Ανδρέα Τσεκούρα 60,00 €
Οικογένεια Μάρκου και Γεωργίας Πρέκα 50,00 €
Αντωνία Μπρούμα 60,00 €
Ανδρέας Λεκατσάς 100,00 €

Δωρεά οθούνης (κάλυμμα Αγίας Τράπεζας) από την οικογένεια Κιούση.

Ο Αθανάσιος Βλασίου έκανε δωρεά την μεταφορά των πλακιδίων για τα ξωκλήσια του χωριού.

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο τους ευχαριστεί πολύ.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Εικ. 1. Μία από τις δύο πινακίδες χωρίς τα καπάκια.

Το τρίμηνο που πέρασε αντιληφθήκαμε δύο περιστατικά που μας προβληματίσαν και θέλουμε να τα γνωστοποιήσουμε στα μέλη μας. Το πρώτο περιστατικό είναι η αφαίρεση των πλαστικών καπακιών των σωλήνων πάνω στις οποίες είναι στερεωμένες οι οδικές πινακίδες που δείχνουν ότι το Κροκύλιο είναι ο τόπος γέννησης του Ιωάννου Μακρυγιάννη. Οι πινακίδες αυτές τοποθετήθηκαν από το Σύλλογο στο Κουμμεντάρι. Τον Αύγουστο. Η αφαίρεση έγινε αντιληπτή στα μέσα του Οκτώβρη. Λεπτομέρεια: Παρότι τα πλαστικά αυτά καπάκια μπαίνουν σφηνωτά εμείς τα είχαμε κολλήσει και με ακρυλική κόλλα. Αυτό σημαίνει ότι έγινε αφαίρεση από πρόθεση αφού χρειαζόταν πρόσθετη προσπάθεια. Τα αντικαταστήσαμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε.

Το δεύτερο περιστατικό είναι πιο σύνθετο. Ο Σύλλογος είχε αγοράσει πριν από κάποια χρόνια ξυλεία καστανιάς για κάποια μονοπάτια. Τα ξύλα αυτά τα έχουμε έξω από το εντευκτήριο στο

Λιβάδι. Σκοπεύουμε να τα χρησιμοποιήσουμε για τη βελτίωση του μονοπατιού που πάει στα χαλάσματα του σπιτιού του Μακρυγιάννη. Το καλοκαίρι άρχισαν σιγά-σιγά να χάνονται. Στην αρχή του Φθινόπωρου μας έδειξαν ένα περιεργό κατασκευασμα στο γεφύρι του Γκιώνη. Τα ξύλα ήταν στημένα όρθια και είχαν επάνω τους κάτι σπάγκους. Στις αρχές του Δεκέμβρη τα ίδια ξύλα βρίσκονται ψηλότερα στο ρέμα σε δύσκολο σημείο και αρκετά μακριά από τη ροή του νερού. Θέλει προσπάθεια να τα πάει κανείς εκεί. Αυτό πρέπει να γίνει πριν τη θεομηνία του Νοέμβρη γιατί διαφορετικά θα τα είχε πάρει το ρέμα. Επειδή αυτά είναι σημαδιακά ξύλα και είναι επικίνδυνο να χρησιμοποιηθούν στο χωριό, το μόνο που μπορούμε να σκεφτούμε είναι ότι κάποιος τα ετοίμαζε για κάτω.

Οι ενέργειες αυτές είναι τόσο κάτω από τις συνθήκες συνθήκες που καθορίζουν τη ζωή μιας κοινωνίας που θεωρούμε υποτιμητικό ακόμα και να τις σχολιάσουμε έστω και αρνητικά.

Εικ. 2. Τα ξύλα μέσα στη ρεματιά.

ΤΡΑΠΕΖΙ ΣΤΟ ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ

Το Σάββατο το μεσημέρι, στις 11 Δεκεμβρίου, ο Σύλλογος διοργάνωσε τραπέζι για τους γέροντες και τους φίλους του Συλλόγου, Κροκυλιώτες και κοντοχωριανούς, στο χωριό. Το γεύμα παρατέθηκε στο κατάστημα του Γ. Ράπτη «Ο Παράδεισος». Παραβρέθηκαν λίγο παραπάνω από τριάντα μέλη και φίλοι του Συλλόγου. Ο Γ. Ράπτης πρόσφερε δωρεάν το μαγαζί και το σερβίρισμα. Το Δ.Σ. τον ευχαριστεί θερμά για τη προσφορά του αυτή. Τα φαγητά

Εικ. 2. Αποψη.

αγοράστηκαν και μαγειρεύτηκαν από μέλη και φίλους του Συλλόγου. Αρχιμάγειρας η Ελένη Μπακαρέζου. Φαγητά έφτιαξαν και πρόσφεραν για το τραπέζι οι: Γιώτα Παπανδρέου, Άννα Βλασίου, Βάσω Ράπτη και Μαρία Ρίζου. Η Βιολέτα Μπόλη πρόσφερε το ψωμί. Τα φαγητά ήταν πολλά. Το κύριο πιάτο ήταν μπακαλιάρος με πατάτες στο φούρνο. Είχε σαλάτες, μελιτζανοσαλάτα, ταραμοσαλάτα, τηγανητές πιπεριές, γίγαντες στο φούρνο, πίτες, λουκάνικο, κρασί. Στο τέλος είχαμε χαλβά. Περάσαμε δυο ευχάριστες ώρες. Μετά μήκη σε λειτουργία ο βιντεοπρωβλεάς του Συλλόγου και έγινε προβολή ελληνικής ταινίας. Ευχαριστούμε όσους παραβρέθηκαν Κροκυλιώτες, Κουπακιώτες και Αλποχωριίτες.

Η οργάνωση τέτοιων εκδηλώσεων το χειμώνα που οι κάτοικοι είναι μετρημένοι είναι, νομίζουμε, θετικό γεγονός. Είναι όμως και δύσκολη. Οι κάτοικοι είναι μετρημένοι αλλά δεν έρχονται όλοι. Υπάρχουν αυτοί που δεν μπορούν. Υπάρχει όμως και το πρόβλημα που ο ένας δεν μιλάει στον άλλον ή δεν πάει στο μαγαζί τάδε και άλλα τέτοια. Εδώ ο Σύλλογος δεν μπορεί να κάνει πολλά πράγματα. Πάντως το τωρινό Δ.Σ. σχεδιάζει, όσο υπάρχει, να κάνει αυτή την εκδήλωση δύο φορές κάθε χρόνο. Μια φορά πριν τα Χριστούγεννα και μια το Μάρτη.

Τέλος το Δ.Σ. ευχαριστεί για τις χρηματικές τους προσφορές, για την αγορά των τροφίμων, τους αδελφούς Β. και Π. Ζωγράφου, τον Ιωάννη Καρκαβίτσα, Γιώργο Καλμαντή και δύο Ανώνυμους.

ΤΟ
ΚΡΟΚΥΛΕΙΟ

Τρίμηνη Έκδοση του Συλλόγου
Κροκυλιωτών
"Ο ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ"

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ:

Λεωφόρος Καρέα 106, 162 33 Καρέας
Τηλ. & Fax: 210 7654 555 - 693 9455 617

Σύνταξη:

Δ.Σ. Συλλόγου

Υπεύθυνος προς το Νόμο:
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΜΠΑΚΑΡΕΖΟΣ

Εμβάσματα Εσωτερικού - Εξωτερικού

ΚΑΛΜΑΝΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ
ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ:
00088949756-7
BIC: GPSVGR3A
IBAN: GR700961133000000889497567

Συνδρομές:
Εσωτερικού: 20 Ευρώ
Εξωτερικού: 30 Δολάρια ΗΠΑ

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
G. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

B. Ηπείρου 24, 121 33 Περιστέρι, Αθήνα
Τηλ.: 210 5710 199, 210 8222 400

Fax: 210 8250 636

info@nikolaouarts.gr • www.nikolaouarts.gr

ΠΑΙΔΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Στις 28 Νοεμβρίου το πρωί, γύρω στις ένδεκα, έγινε στη στέγη του Συλλόγου παιδική γιορτή. Το Δ.Σ. ευχαριστεί όσους ήρθαν. Η αναγγελία της γιορτής έγινε μέσα από την ιστοσελίδα μας και μέσα από τηλεφωνήματα. Το Σάββατο στις 27 Νοεμβρίου καθαρίστηκε και στολίστηκε Χριστουγεννιάτικα η αίθουσα μας. Εδώ βοήθησαν η Αναστασία Καρκαβίτσα, Μάνια Παπανδρέου, Ελένη Ράμμου, Γαλατεία Σαϊτή και η οργανώτρια, μέλος του Δ.Σ. Ελένη Μπακαρέζου.

Εικ. 1. Το τσίπι με τα διάφορα.

Την άλλη μέρα φτάσαμε, μικροί και μεγάλοι, στη στολισμένη αίθουσα, πολλοί από εμάς κομίζοντας τα δώρα μας: Γλυκάκια, πιστάκια, τυροπιτάκια και διάφορα άλλα τέτοια. Εδώ πρόσφεραν οι Γιούλυ Τριανταφύλλου, Γαλατεία Σαϊτή, Αγγελική Ράμμου, Μάνια Παπανδρέου, Μαρία Χρόνη Μπακαρέζου, Σοφία Βασιλείου Μπακαρέζου, Ελένη Μπακαρέζου, Παναγιώτα Καρκαβίτσα, Νότα Κυριαζή. Το Δ.Σ. εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες του σε όλους όσους βοήθησαν.

Στη γιορτή ήρθαν πάνω από πενήντα μικροί και μεγάλοι. Οι μεγάλοι έτρωγαν τα πεσκέσια και οι μικροί διασκεδάζαν με το ταχυδακτυλογό που έβγανε ένα κουνελάκι από το καπέλο του και άλλα παρόμοια κόλπα, καθώς και με τον Αη-Βασίλη.

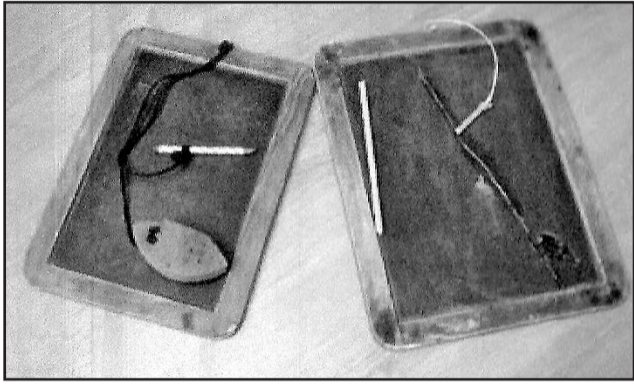
Οι μικροί μας φίλοι παρακολουθούσαν και συμμετείχαν, απ' ό,τι είδαμε, με αμείωτο ενδιαφέρον. Στο τέλος μοιράστηκαν μικροδωράκια στη νεολαία μας και η γιορτή, που κράτησε γύρω στο δίωρο, τελείωσε. Του χρόνου πάλι.

Εικ. 2. Ο Αη-Βασίλης.

Εικ. 3. Τα παιδιά.

Πρωί, λίγο πριν τις οκτώ. Χαζοφιλόβρεχε κι ο Βάκος, μαθητής της Πρώτης δημοτικού, ανέβαινε τον ανήφορο προς το σχολείο, στην άκρη του χωριού. Στη πλάτη του κρεμόταν σταυρωτά η υφαντή μαρούδα, μικρό σακούλι. Μέσα είχε το αλφαβητάριό του, ένα τετράδιο, το καλό, και τη πλάκα με το κοντύλι δεμένο στο ξύλινο πλαίσιο της με σπάγγο.

Εικ. 1. Η πλάκα με του κοντύλι.

Φόραγε τα αρβύλια του, τα μοναδικά του παπούτσια για ένα χρόνο τουλάχιστον. Παντελόνι ντριλίνο μέχρι τη μέση της γάμπας και τις κλασικές μαύρες πλεχτές κάλτσες από προβατίσιο μαλλί. Για πανωφόρι φόραγε ένα είδος κοντού σακακιού. Το είχε από τη διανομή ρούχων της αμερικανικής βοήθειας. Ήταν ένα περιέργο γκρι με δύο ροζ λουρίδες στον ώμο. Ήταν περήφανος για το ρούχο του. Το όνομα του σακακιού στα αγγλικά είναι κόουτ (coat). Στα κροκυλιώτικα ο τύπος του ρούχου αυτού είχε περάσει σαν κοτ με πολύ κοφτή προφορά. Για το Βάκο όμως που ήταν μικρός κι αυτός και το σακάκι του, ήταν «του κουτάκ». Όπως ο Βάκος περπατάγε πεταχτά, γιατί του άρεσε το σχολείο, ξαφνικά λύγισαν τα γόνατά του. Θυμήθηκε ότι είχε ξεχάσει, μικρός όπως ήταν, να πάρει από το σπίτι το ξύλο για τη σόμπα. Το σχολείο ήταν ένα μεγάλο κτίσμα πολύ μακρύ και πολύ ψηλό. Ήταν αδύνατο να ζεσταθεί αλλά στη μπροστινή αριστερή γωνία του ήταν μια ξυλόσομπα που ζέσταινε μόνο εκεί γύρω. Δεξιά της σόμπας ήταν η έδρα του δασκάλου και ο πίνακας δίπλα, ψηλότερα στη σειρά οι ήρωες του Εικοσιένα.

Κάθε παιδί έφερνε κάθε μέρα από ένα ξύλο για τη σόμπα. Το κράτος την εποχή εκείνη δεν πλήρωνε για θέρμανση στα σχολεία. Έβλεπες λοιπόν τα παιδιά να μαζεύονται στο σχολείο έχοντας τις

Εικ. 2. Από τους ήρωες του Εικοσιένα. Ο Λόρδος Βύρων.

μαρούδες κρεμασμένες στους ώμους τους και κρατώντας από ένα ξύλο στο χέρι σαν προϊστορικοί κυνηγοί-τροφοσυλλέκτες. Αργότερα ο δάσκαλος άλλαξε το σύστημα και κάθε γονιός έφερε στην αρχή της χρονιάς ένα φόρτωμα ξύλα στο σχολείο. Αν είχε δυο παιδιά δυο φορτώματα. Ο Βάκος λοιπόν άρχισε να μυζοκλαίει γιατί δεν ήξερε τι να κάνει. Ήταν πολύ ήσυχο παιδί. Να γυρίσει σπίτι να πάρει ξύλο, θα αργούσε, τα άλλα παιδιά θα είχαν «μπει» και δεν συνηθίζονταν να μπαίνουν στο σχολείο αργοπορημένοι. Εξ άλλου θα χρειαζόταν εξηγήσεις στο δάσκαλο και ήταν πολύ μικρός και χωρίς θάρρος για τέτοια δουλειά. Κάποια άλλα παιδιά που πέραναν τον κοροϊδεύαν που έκλαιγε. Η κοινωνία στο χωριό, κοινωνία επιβίωσης, από ανάγκη ήταν πολύ σκληρή στους αδύνατους, όπως και στα ζώα. Σε λιγάκι ήρθε κι ο Γιάννης μαθητής της Έκτης δημοτικού. Με τη μαρούδα του κι αυτός κι ανάλογο ντύσιμο. Μόλις είδε το Βάκο τον πλησίασε και τον ρώτησε γιατί κλαίει. Οι πατεράδες των δύο παιδιών συνεργάζονταν σε διάφορες δουλειές κι γι' αυτό ο Γιάννης δεν τον κοροϊδεύε. Όταν ο μικρός μέσα σε αναφιλητά του εξήγησε τι συμβαίνει, ο Γιάννης του είπε «γι' αυτό σκας;». Πήγε στην άκρη του δρόμου, βούτηξε ένα παλούκι, έσπασε το μισό με μια κλωτσιά και το 'δωσε στον Βάκο. «Να το ξύλου σ'». Ο μικρός του 'ριξε ένα βλέμμα που είχε μέσα του όλη την ευγνωμοσύνη ενός παιδιού, δηλαδή του κόσμου όλου. Του έμεινε για όλη του τη ζωή το πόσο εύκολα λύθηκε η απελπιστική, όπως νόμιζε, κατάσταση του. Ήταν μια από τις εμπειρίες που σχημάτισαν το χαρακτήρα του. Μόλις έφτασαν στο σχολείο, ο Βάκος σκουπίζοντας τα δάκρυά του κι ο Γιάννης παρηγορώντας τον, ο δάσκαλος φώναξε «σύνταξη». Τα παιδιά παρατάχτηκαν κατά τάξεις. Το προαύλιο μπροστά στο σχολείο ήταν μικρό και ίσα που χώραγε τα παιδιά. Δίπλα ήταν ένα αμπέλι που μετά ο ιδιοκτήτης του το έδωσε στο σχολείο και μεγάλωσε το προαύλιο. Με τους μαθητές παραταγμένους ένας «μεγάλος» της έκτης είπε τσάτρα-πάτρα το «Πάτερ ημών» και άρχισε η είσοδος με πρώτη την έκτη τάξη. Μέσα στο σχολείο τα παιδιά άφη-

ΜΙΣΗ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Γράφει ο Παρασκευάς Μπακαρέζος

σαν τις μαρούδες τους και πήραν τις κούπες τους βγαίνοντας από την άλλη πόρτα για το γάλα στο πίσω προαύλιο.

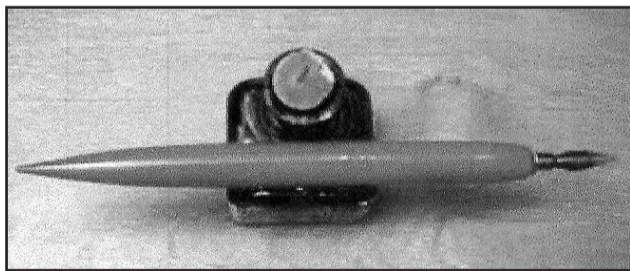
Κάθε παιδί είχε την αλουμινένια κούπα του με χαραγμένα επά-

Εικ. 3. Το πίσω προαύλιο γύρω στο 1935.

νω, με τη μύτη του σουγιά, τα αρχικά του Π.Μ., Γ.Μ., Π.Σ. κ.τ.λ. Ο πατέρας της Γιώτας δεν είχε να αγοράσει αλουμινένια κούπα και βρήκε ένα άδειο κουτί από γάλα Βλάχας, πήγε στον καλαντζή, κόλλησε ένα παφιλένο χερουλάκι κι έτοιμη η κούπα για το γάλα. Σε μια γωνιά του προαυλίου ήταν το πηγάδι. Στην άλλη γωνιά ήταν ένα υπόστεγο, το μαγειρείο. Κάθε μέρα μια μάνα ερχόταν να βράσει ένα καζάνι γάλα σκόνη, της αμερικανικής βοήθειας κι αυτό. Οι γυναίκες έβγαναν νερό από το πηγάδι το ανακάτευαν με τη σκόνη και το έβραζαν. Το μυστικό που δεν ήξεραν πολλές γυναίκες, δεν ήταν εξοικειωμένες με το γάλα σκόνη, προϊόν άγνωστο στο χωριό, ήταν το συνεχές ανακάτεμα μέχρι να βράσει. Αν δε γινόταν αυτό το γάλα κόλλαγε στον πάτο του καζανιού και τσίκνιζε. Αυτό είχε συμβεί και σήμερα. Ακούγονταν φωνές σιγανές γιατί ο δάσκαλος παραδοκούσε. « Το κόλλ'σε σήμερα». Όσα παιδιά μόπραγαν το 'χυναν κρυφά γιατί όπως είπαμε ενέδρευε με τη βέργα έτοιμη. Αφού τα παιδιά άλλα ήπιαν άλλα κρυφόχυσαν το γάλα, «μετά σύνταξης» και είσοδος στο σχολείο, όπου στο μεταξύ δυο μεγάλοι είχαν ανάψει τη σόμπα, και άρχισε το μάθημα. Ο δάσκαλος διέταξε «Να σηκωθεί η Πρώτη να ζεσταθεί». Τα παιδιά της Πρώτης σηκώθηκαν από τα μπροστινά θρανία και στήθηκαν όρθια γύρω από τη σόμπα με τα χέρια τεντωμένα προς τη φωτιά και χουχουλίζοντας γιατί έκανε κρύο. Ο δάσκαλος άρχισε να οργανώνει το μάθημα, ήταν ένας με έξι τάξεις. Εκείνη τη χρονιά δεν είχε δασκάλα για τη δεύτερη αίθουσα του σχολείου και τις μισές τάξεις. Πρώτα έστειλε δυο μεγάλους χεροδύναμους, τον Χαραλάμπ' και τον Παναγιώτη, να βγάλουν νερό απ' το πηγάδι και να πλύνουν το καζάνι. Μετά άρχισε με τη Δευτέρα αφού έβαλε την Τρίτη και την Τετάρτη να κάνει καλλιγραφία αντιγράφοντας από το αναγνωστικό της Τετάρτης τρεις σειρές. « Ο κυρ-Πανάγος φτάνει με τον ψαρή και τον ντορή και με τ' αλέτρι. Κρεμάει στο μεγάλο πεύκο το ταγάρι του με το μαύρο ψωμί και τη ντομάτα». Βέβαια το κείμενο γραφόταν τότε με δασείες, φιλές, περισπωμένες, οξείες και υπογεγραμμένες. Σήμερα έχουν μείνει μόνο οι οξείες με το όνομα τόνος. Τα παιδιά έβγαλαν τις ξύλινες πένες με το μεταλλικό «πινάκ'» και το μελανοδοχείο. Τα υλικά αυτά τα αγόραζαν από το περίπτερο. « Ένα πινάκ' κι ένα πενηνταράκ' मिलάνι».

Η Πέμπτη και η Έκτη πήρε εντολή να διαβάσει το παρακάτω μάθημα της Γεωγραφίας.

Εικ. 4. Πένα, πινάκ' και μιλιανοδοχείο.

Τώρα αρχίζει το κανονικό μάθημα με τη Δευτέρα. Αριθμητική η προπαίδεια του 3. Ο δάσκαλος έγραψε σε μια άκρη του πίνακα το $1 \times 3 = 3$, $2 \times 3 = 6$... $10 \times 3 = 30$. Μετά άρχισαν. Ο δάσκαλος κρατώντας τη βέργα, σαν μαέστρος όχι σαν τιμωρός αυτή τη φορά, έβαζε το ρυθμό « μία φορά το τρία ίσον τρία» και όλη η τάξη επαναλάμβανε εν χορώ «μία φορά το τρία ίσον τρία». Αυτό έγινε δύο τρεις φορές. Μετά ο δάσκαλος έσβησε τον πίνακα κι άρχισε να ρωτάει σκόρπια μαθητές στην τύχη. Ο δάσκαλος αυτός έκανε τις ερωτήσεις ονομαστικά. Παλιότερα ο δάσκαλος είχε δώσει στους μαθητές νούμερα. Έλεγε λοιπόν. « Να μας το πει το Β 3». Αυτό σήμαινε το τρία της Β' τάξης που αντιστοιχούσε σε ένα μαθητή. Συνέχισε λοιπόν ο δάσκαλος. « Για πες μας Θανά' εννιά φορές το τρία πόσο κάνει;». Μετά από κάποιες στιγμές αβεβαιότητας ο Θανάσης κατάφερε να απαντήσει: «Εικοσιφτά». Ο επόμενος όμως,

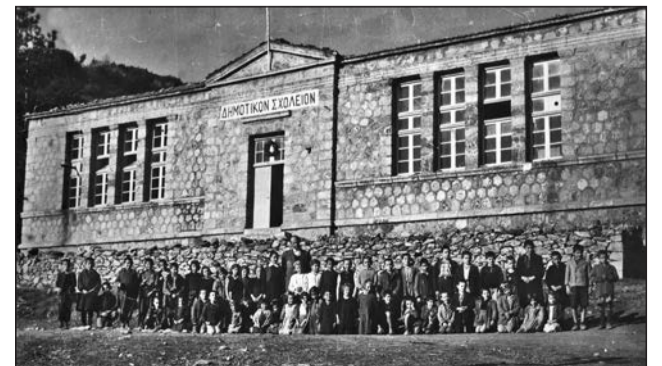
ο Κώστας, δεν κατάφερε να κάνει το «τρεις εφτά» και η βέργα έπεσε στον ώμο του, όχι βάρβαρα, με ένα « άντε να χαθείς».

Το μάθημα Αριθμητικής τελείωσε και ο δάσκαλος παράγγειλε: «Να καθήσ' η Πρώτη να σκουθεί η Δευτέρα». Οι μαθητές της Πρώτης κατέβασαν τα χέρια, με τις παλάμες ανοιχτές σαν τον ήλιο και κάθησαν στα θρανία τους. Τα δευτεράκια περικύκλωσαν τη σόμπα κι άρχισαν να ζεσταίνονται. Ήταν παράδεισος γι' αυτά. Ούτε μάθημα έκαναν και ζεσταίνονταν κι όλας. Ο μόνος περιορισμός, δεν έπρεπε να μιλάνε. Το πιστικό όργανο σιωπής ήταν η βέργα του δασκάλου που δε δίσταζε μπροστά σε χέρια και μερικές φορές πόδια και πλάτες. Μετά ήρθε η σειρά της Πρώτης. Γραφή κι ανάγνωση: « Βγάλτε τις πλάκες και τα κοντύλια. Γράψτε την ορθογραφία». Τα παιδιά άρχισαν να γράφουν τις δύο σειρές που τους είχε ορίσει ο δάσκαλος την προηγούμενη μέρα. «Ψάρια, εδώ τα ψάρια. Θαλασσινά ψάρια». Έπειτα ήρθε η ώρα της κρίσεως. Ο δάσκαλος εξέτασε τις πλάκες και όπου έβρισκε λάθος, έριχνε και καμιά ξυλιά με τη βέργα. Μετά άρχισε η ανάγνωση: « Για πες μας εσύ Δήμητρα». Η Δήμητρα άρχισε με σπαραξικάρδια φωνή να διαβάζει σε τελείως αφύσικο μακρόσυρτο ύφος. « Έχω ψα...ψάρια για ... για ψη...τά, ψάρια για τη...τηγανιτά». Η Τρίτη και Τετάρτη είχε πάλι Αριθμητική. Τον πολλαπλασιασμό. Ο δάσκαλος έδασκε και τα παιδιά επαναλάμβαναν εν χορώ. Όταν τελείωσε έκανε κι άλλους τέτοιους πολλαπλασιασμούς και εξέτασε δύο τρία παιδιά ανακατωτά. Τέλος πάντων το μάθημα τελείωσε με μείγμα μισοαπαντήσεων και εμπλοκής της βέργας του δασκάλου. Η ώρα πέραγε και πλησίαζε το διάλειμμα. Ο δάσκαλος βιάστηκε να εξετάσει και λίγο την Πέμπτη και Έκτη στη γραμματική. Ρώτησε το Γιώργο να του πει ένα ουδέτερο ουσιαστικό σε «ο». «Του βιβλίου» απάντησε αμέσως ο Γιώργος. «Για κλίνει το τώρα». Ο Γιώργος άρχισε απνευστί: « Ονομαστική του βιβλίου, γενική του βιβλίου, δοτική του βιβλίου, αιτιατική του βιβλίου, κλητική ω βιβλίου». Ο δάσκαλος γέλασε λίγο: «Μπράβο Γιώργου» και αμέσως μετά: « Διάλειμμα!»

Το διάλειμμα ήταν ολόκληρο ξεχωριστό κεφάλαιο. Τα μεγάλα αγόρια έπαιζαν κυνηγητό σε δυο ομάδες με το «φτου ξελευθερία». Το παιχνίδι μερικές φορές γινόταν άγριο και παθιασμένο και επεκτεινόταν και στα χωράφια δίπλα στο σχολείο. Ο δάσκαλος παρακολουθούσε για να βάζει τα πράματα στη σειρά όταν ξεφύγε. Τα κορίτσια κάθονταν κάτω απ' τα δέντρα και παρίσταναν τις νοικοκυρές τρώγοντας το κολατσίδι τους, ψωμί με καρύδια, κάπως τελετουργικά σα να ήταν στο σπιτικό τραπέζι. Τα μικρότερα παιδιά πέραναν την ώρα του διαλείμματος με διάφορα: Μια παρέα μίλαγε για τη γάτα που κυνηγάει ποντίκια. Ο Σπύρος προσπάθησε να την παραστήσει: «Νιαρ-νιαρ, γρρρ». Ο Νίκος όταν ήρθε η σειρά του ξεπέρασε όλους τους άλλους σε πρωτοτυπία. Έσκυψε με τη μύτη του κοντά στο έδαφος κι άρχισε να περπατάει ατσούμπαρα φωνάζοντας: «Νισφ-νισφ, θέλου πουντίκια». Δυστυχώς όλα τα ωραία πράγματα έχουν ένα τέλος. Ξαφνικά ακούστηκε ο διαπεραστικός ήχος της σφυρίχτρας του δασκάλου. Τα πάντα σταμάτησαν αμέσως και σε τρία λεπτά τα παιδιά ήταν σε παράταξη μπροστά στην είσοδο και άρχισαν να ξαναμπαίνουν στο κότεργο.

Τώρα είχε μάθημα Γεωγραφίας της Ευρώπης η Πέμπτη και η Έκτη. Ο Βάκος παρακολουθούσε την εξέταση. Ο δάσκαλος εκείνη την ημέρα έκανε γενικό μάθημα με ανακατωμένες ερωτήσεις: « Για πες μας Αλεξάντρα ποια είναι η πρωτεύουσα της Αλβανίας;». Η Αλεξάντρα τον κοίταζε αμίλητη. Ο δάσκαλος επέμενε: «Ελα μωρέ, Αλεξάντρα μη με τυραννάς». Η Αλεξάντρα δεν μπόρεσε να μπει στο νόημα. Ο Βάκος ήταν πολύ μικρός αλλά αναρωτιόταν γιατί να συμβαίνει αυτό αφού ο χάρτης ήταν δίπλα στον πίνακα κι εκεί έγραφε με μεγάλα γράμματα «Τίρανα». Πολύ αργότερα κατάλαβε τι συνέβαινε. Πολλά παιδιά δεν ήξεραν που πέφτει η Αλβανία στο χάρτη. Η πληροφορία ήταν μπροστά στα μάτια τους αλλά η άγνοιά τους δεν τους άφηνε να την χρησιμοποιήσουν. Δυστυχώς συνέχιζε να συμβαίνει και στην ενήλικη ζωή πολλών από τα παιδιά.

Τέλος έφτασε η ευλογημένη δωδεκάτη ώρα για το τέλος του πρωινού μαθήματος. Ο δάσκαλος έδωσε το σύνθημα να γίνει η απόλυση και όλα τα παιδιά ροβόλησαν κατά το χωριό άλλα φωνάζοντας, άλλα τρέχοντας, άλλα πιο ήρεμα. Είχαν τρεις ώρες για το απογευματινό μάθημα. Στις τρεις αυτές ώρες θα έτρωγαν και θα προετοίμαζαν το απογευματινό μάθημα.

Εικ. 5. Ο δάσκαλος με τα μαθητόδια το 1957.

ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΣΚΟΠΩΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Εδώ παρουσιάζονται στοιχεία πληρωμών από τα μέλη μας προς το Σύλλογο σε δύο καταλόγους. Ο πρώτος είναι οι συνδρομές στην εφημερίδα. Ο δεύτερος παρουσιάζει τις υπόλοιπες πληρωμές για εισφορά μέλους και ότι παραπάνω απ' αυτό έχει πληρωθεί για τους σκοπούς του Συλλόγου.

Table with 4 columns listing members and their respective contributions. Includes categories like 'ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ' and 'ΑΛΛΟΙ ΣΚΟΠΟΙ'.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ I & II

Οκτώβρης ήταν μήνας επισκέψεων στο χωριό μας. Το Σάββατο 9 Οκτωβρίου ήρθε εκδρομή στο χωριό μας ένα ολόκληρο λεωφορείο με μέλη του Ορειβατικού Συλλόγου Αχαρνών.

Το βράδυ του Σαββάτου οι ορειβάτες έφαγαν όλοι μαζί στο ξενοδοχείο στη πλατεία. Την άλλη μέρα μετά το πρωινό μια ομάδα άρχισε την ανάβαση, από το μονοπάτι του Γκιώνσταθ' προς Παναγία - Θεούλη - Ξεροβούνι - Πενταγιού.

Εικ. 1. Στα Χαλάσματα του πατρικού Μακρυγιάννη στο Αβορίτι.

Κατά τις έξι το βράδυ έφτασε το λεωφορείο και έγινε η κατανομή στα δύο ξενοδοχεία. Το βράδυ έφαγαν όλοι μαζί στο κέντρο του Παράδεισου. Μαζί και ο πρόεδρος του Συλλόγου, η Νότα Κυριαζή και ο Θεμιστοκλής Πολυζώης.

Την άλλη μέρα, Σάββατο 16 Οκτωβρίου, το πρόγραμμα άρχισε με το πρωινό στα δύο ξενοδοχεία. Ο Σύλλογος πρόσφερε τηγανίτες με πετιμέζι. Ευχαριστίες στην Ελένη Μπακαρέζου για το πετιμέζι καθώς και στη Φρόσω Μπαρπούτη και Νότα Κυριαζή που έφτιαξαν τις τηγανίτες.

Εικ. 2. Η παρουσίαση στο σχολείο.

Νωρίς το απόγευμα έγινε ανάβαση στη Παναγία. Άλλοι πήγαν από το μονοπάτι του Γκιώνσταθ' ενώ άλλοι με λεωφορείο μέχρι το Κάμπο και μετά ποδαράτο. Εκεί θαύμασαν τη θέα και επισκέφτηκαν και το καταφύγιό μας όπου τους φιλέψαμε, δηλαδή μόνοι τους το έφτιαξαν, τσάι. Όταν γύρισαν πήγαν όλοι στο σχολείο μας όπου, μετά από κάποια παρατραγόδα σχετικά με το κλειδί του σχολείου μας, από τη μεριά του Δήμου, ο πρόεδρος του Συλλόγου παρουσίασε, με τη χρήση του βιντεοπροβολέα του Συλλόγου, το χωριό μας.

Παράλληλα οι επισκέπτες είδαν το μουσείο μας, την έκθεση παλιάς φωτογραφίας, και την αναπαράσταση του σπιτιού του Μακρυγιάννη. Την άλλη μέρα το πρόγραμμα είχε μια μικρή βόλτα στο λόγγο με τα δέντρα και μετά κατευθείαν αναχώρηση από το δρόμο της Πενταγιούς.

Αυτό που κερδίσαμε σαν χωριό ήταν μερικά σχόλια από κάποιους εκδρομείς όπως: «Είναι το ωραιότερο από τα μέρη της Ελλάδας που έχω επισκεφθεί». «Ήταν η καλύτερη εκδρομή που κάναμε ποτέ». Δηλαδή κάναμε καινούριους φίλους. Κάτι καλό μπορεί να βγει απ' αυτό.